dinentur α, & ſic maneant in Clero. Ante omnia autem hanc ab eis 32 confeſſionem per ſcripturam exigi oportet, ut fateantur ſe communi conſenſu Eccleſiæ Catholicæ, & Apoſtolicæ 33 ſtatuta obſervaturos.

¶ Corr. Rom. α *Ut ordinentur.*] Græcè eſt, ὥστε χειροθετουμένους αὐτοὺς μένειν οὕτως ἐν τῷ κλήρῳ, quod Dionyſius vertit, *ut impoſitionem manûs accipientes ſic in Clero permaneant.* At Taraſius Patriarcha Conſtantinopolitanus in actione prima ſeptimæ Synodi, poſt recitationem iſtius Canonis, iſtam vocem, χειροθεσία, interpretatur benedictionem, non ordinationem.

¶ Pith. 31 *Et Apoſtolicam.*] Abſunt in V. C.
32 *Ab eis.*] V. C. *habeant confeſſionem quam per &c.*
33 *Et Apoſtolicæ.*] Deſunt in V. C.

IX. *Item* Gregorius I. *lib.* 10. *Reg. Epiſtolâ* 31. [an. 602. *Romæ.*]

** Juramentum à Schiſmate redeuntium.*

p Anſel. *l.* 6. c. 161. Polyc. *l.* 7. *tit.* 6.

QUoties p cordis oculus nube erroris obductus, ſupernæ illuſtrationis lumine fit ſerenus, magnâ cautelâ nitendum eſt, ne latenter Autor Schiſmatis irruat, & ab unitatis radice eos, qui ad eam reverſi fuerant, telo iterùm erroris abſcindat. Et ideò poſtquam ego ille α civitatis illius Epiſcopus, comperto diviſionis laqueo, quo tenebar, diutina mecum cogitatione pertractans, prona, & ſpontanea voluntate ad unitatem ſedis Apoſtolicæ divinâ gratiâ duce reverſus ſum; & ne non pura mente, ſed ſimulatâ reverſus exiſtimer; ſpondeo ſub Ordinis mei caſu, & anathematis obligatione, atque promitto tibi, & per te ſancto Petro Apoſtolorum Principi, atque ejus Vicario beatiſſimo Gregorio, vel Succeſſoribus ipſius, me numquam quorumlibet ſuaſionibus, vel quocumque alio modo ad Schiſma, de quo Redemptoris noſtri miſericordiâ liberante ereptus ſum, reverſurum; ſed ſemper me in unitate ſanctæ Eccleſiæ Catholicæ, & communione Romani Pontificis per omnia permanſurum. Unde jurans dico per Deum omnipotentem, & hæc ſancta quatuor Evangelia, quæ in manibus meis teneo, & ſalutem Dominorum noſtrorum q Rempublicam gubernantium, me in unitate, ſicut dixi, Eccleſiæ Catholicæ, & communione: Romani Pontificis ſemper, & ſine dubio permanere. Quòd ſi (quod abſit) aliqua excuſatione, vel argumento ab hac me unitate diviſero, perjurii reatum incurrens, æternæ pœnæ obligatus inveniar, & cum Autore Schiſmatis habeam in futuro ſeculo portionem. Hanc autem profeſſionis, promiſſioniſque meæ chartulam Notario illi cum conſenſu Presbyterorum, & Diaconorum, atque Clericorum, qui me in hac unitate obligantes, in ſupraſcriptis omnibus prona ſimul voluntate ſecuti, atque propriis manibus ſubſcripturi ſunt, ſcribendam dictavi, & propria manu ſubſcribens tibi tradidi. Acta in loco illo, die illo, & Conſulibus ſupraſcriptis. *Subſcriptio Epiſcopi illius.* Ego ille, Epiſcopus civitatis illius, huic confeſſioni, promiſſionique meæ, præſtito de conſervandis ſupraſcriptis omnibus ſacramento, ſubſcripſi.

q *al.* ſalutem gentium, atque illuſtrium dominorum. *al.* gentiúmque illuſtrium. *Anſ.*

¶ Corr. Rom. α *Ego ille.*] Repoſita eſt antiqua nota, *ille*, ex codicibus Epiſtolarum B. Gregorii impreſſis, ac manuſcriptis, quæ quidem nota in hoc capite multoties repetitur. Pro ea in vulgatis Gratiani exemplaribus erat N. Aliqua verò alia, quæ parùm ab originali diſcrepabant, nihil cauſæ viſum eſt, cur mutarentur.

Gratian. „ Ceterùm ex Canonum rigore contrà ſcribit

X. Felix Papa III. omnibus 34 Epiſcopis, *Epiſt.* 1. *c.* 5. [an. 488. *Romæ.*]

Qui extra Eccleſiam baptizati fuerint, vel rebaptizati, ad Eccleſiaſticam militiam non admittantur.

r Anſel. *l.* 7. *c.* 17. Burch. *l.* 4. *c.* 293. Ivo, *p.* 1. *c.* 293.
ſ ne umquam. *orig.*
t ex eis ad miniſt. *orig.*

QUi in qualibet r ætate alibi, quàm in Eccleſia Catholica aut baptizati 35, aut rebaptizati ſunt; ad Eccleſiaſticam militiam prorſus non ſ permittantur accedere. Quibus ſatis eſſe debet, quòd in Catholicorum numero 36 ſunt recepti. Quoniam de ſuo ordine, & communione videbitur ferre judicium, quiſquis hoc violaverit inſtitutum 37; vel, qui non removerit eum, quem ex ejus cœtû 38 ad miniſterium t Clericale obrepſiſſe cognoverit.

¶ Pith. 34 *Omnibus.*] V. C. *univerſis Epiſcopis per diverſas provincias conſtitutis.*
35 *Baptizati.*] V. C. *imbaptizati, aut jure baptizati ſunt.*
36 *Numero.*] V. C. *numerum.*
37 *Inſtitutum.*] V. C. *Antiſtitum.*
38 *Ex ejus cœtu.*] V. C. *ex his.*

Gratian. „ Pro perſona: ſicut ait

XI. Gregorius I. ſcribens Januario Epiſcopo, *lib.* 7. *indict.* 2. *Epiſt.* 1. [an. 598. *Româ in Sardiniam.*]

Rigor Canonum pro perſona aliquando relaxatur.

u Suprà *diſt.* 86. *tanta.* Burch. *l.* 1. *c.* 197. Ivo, *p.* 2. *c.* 78. & *p.* 5. *c.* 312.

TAnta u nequitia ad aures meas de tua ſenectute pervenit, ut eam, niſi adhuc humanitùs penſaremus, fixâ jam maledictione feriremus. & *infrà.* §. 1. Et quidem pœnæ ſententia in te fuerat jaculanda: ſed quia ſimplicitatem tuam cum ſenectute novimus, interim tacemus.

Gratian. „ Pietatis intuitu: ſicut de illiteratis, & corpore vi-
„ tiatis, ait

XII. Gelasius I. Epiſcopis per Lucaniam, *Epiſt.* 1. *c.* 18. [an. 494. *Româ in Lucaniam.*]

Canonum Decreta pietatis intuitu nonnumquam relaxantur.

x Suprà *diſt.* 36. *illiteratos.*

SI qui x, vel temeritate propria, vel incuriâ Præſidentium 39 tales ante fortaſſe fuerint; in 39 his, in quibus conſtituti ſunt, locis cateuus perſeverent, ut nihil umquam promotionis accipiant 40, ſatiſque habeant hoc ipſum ſibi pro nimia miſeratione conceſſum 41.

¶ Pith. 39 *In.*] Deeſt in V. C.
40 *Accipiant.*] 3. V. C. *arripiant.*
41 *Conceſſum.*] 3. V. C. *permiſſum.*

Gratian. „ Neceſſitatis intuitu; ſicut Hilarius Papa, qui cùm de quodam Epiſcopo præter notitiam atque conſenſum Metropolitani ordinato loqueretur, ne in utroque grave ſcandalum fieret, ait

XIII. Idem Hilarius in Epiſtola ſua ad Aſcanium y, & univerſos Epiſcopos Tarraconenſis Provinciæ. [an. 465. *Romà in Hiſpaniam.*]

y Ante c. 1.

Neceſſitatis cauſâ quædam in Eccleſia tolerantur.

QUoniam quidquid ab alterutra parte eſt indicatum, omni videmus perverſitate conſtitui; temporum neceſſitate perſpecta, hac ratione decernimus ad veniam pertinere quod geſtum eſt 42, ut nullus α deinceps præter notitiam atque conſenſum Metropolitani ordinetur z Antiſtes.

z conſecretur. *orig.*

¶ Corr. Rom. α *Nullus.*] Hoc loco verba Hilarii ſummatim referuntur.

¶ Pith. 42 *Eſt.*] Addit V. C. *hoc autem primum juxta eorum Patrum regulas volumus cuſtodiri.*

XIV. *Item* Innocentius I. Epiſcopis Macedoniæ, *Epiſt.* 22. *c.* 6. [an. 414. *Româ in Macedoniam.*]

De eodem.

QUoties 43 à populis, aut à turba peccatur, quia in omnes propter multitudinem non poteſt vindicari, inultum 44 ſolet tranſire. Priora ergo dimittenda dico Dei judicio, & de reliquo maxima ſollicitudine præcavendum.

¶ Pith. 43 *Quoties.*] Vid. S. Auguſtin. *lib.* 3. *contra Epiſt. Parmeniani cap.* 1. & 2. & *Epiſt.* 50.
44 *Inultum.*] Sic etiam 3. V. C.

XV. *Item ex* Cyrilli Epiſtola miſſa Maximo Diacono Antiocheno a. [c. an. 432. *Alexandriâ Antiochiam.*]

a In prima actione VII. Synodi.

Ex diſpenſatione quædam tolerantur, quæ Canonum rigor condemnat.

b Ivo *in Prologo.* Pann. *in Prologo, c.* 23.
c Ivo, *ibid.* Pann. *ibid. c.* 24.

DIdici b à diligendo mihi Paulo Monacho; quia recuſat pietas tua uſque hodie communionem reverendiſſimi Epiſcopi Joannis amplecti, pro eo, quod quidam in Antiochena Eccleſia male adhuc cum Neſtorio vel ſentiant, vel jam ſenſerint quidem, nunc fortaſſe reſipuerint. Probet igitur tua modeſtia, utrùm aliquando hi, qui dicuntur colligi, nudè, ac irreverenter cum Neſtorio ſentiant, & invicem colloquantur: licèt aliquando cauteriatam habuerint conſcientiam: colligantur autem nunc actâ pœnitentiâ ſuper iis, in quibus ſubrepti ſunt: quamvis confiteri fortaſſis reverentur exceſſum. & *infrà.* §. 1. Ut autem c non æſtimemur amare contentionem, amplectamur Epiſcopi reverendiſſimi Joannis communionem, indulgentes ei; & cauſâ diſpenſationis ejus negotium non ſubtilius, vel diſtrictiùs, ſive vehementius erga ſe recognoſcat agitari. Diſpenſationis enim gratiâ, ſicut dixi, eget negotium multum.

¶ Corr. Rom.] Hæc Epiſtola beati Cyrilli refertur in actione prima VII. Synodi. Et quoniam in magni ponderis argumento verſatur, ac prudentiſſimè ſcripta eſt, multa autem in hac verſione corrigenda fuiſſent; placuit Græcam ipſam Epiſtolam cum interpretatione nova afferre.

Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, Μαξίμῳ διακόνῳ Ἀντιοχείας, ὑπομνηστικόν.

Ἔμαθον παρὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μονάζοντος Παύλου, ὅτι παραιτεῖται ἡ σὴ θεοσέβεια μέχρι σήμερον τὴν κοινωνίαν τοῦ πρὸς τὸν εὐσεβέστατον Ἰωάννην, διὰ τὸ, τινὰς ἐν τῇ Ἀντιοχέων ἐκκλησίᾳ φρονοῦντας ἔτι τὰ τοῦ Νεστορίου, ἢ πεφρονηκότας μὲν, ἀποσχομένους δὲ ἴσως εἶναι. Δοκιμασάτω τοίνυν τὸ σὸν ἐπιεικὲς, πότερόν ποτε οἱ λεγόμενοι συνάγεσθαι, γυμνῶς, καὶ ἀναισχύντως τὰ τοῦ Νεστορίου φρονοῦσιν, καὶ λαλοῦσιν ἑτέροις, ἢ κεκαυτηριασμένην μὲν ἐσχήκασί ποτε τὴν συνείδησιν, συνάγονται δὲ νῦν μεταμεληθέντες ἐφ' οἷς συναπάγησαν, αἰσχύνονται δὲ ἴσως ὁμολογεῖν τὸ σφάλμα. Συμβαίνει γάρ τινα τοιοῦτον περὶ τοὺς ἀπατηθέντας γίνεσθαι. κἂν ἴδῃς ἐπιστρέψαντας νῦν εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν, ἀμνημόνει τῶν παρεληλυθότων. βουλόμεθα γὰρ μᾶλλον ὁρᾶν αὐτοὺς ἀρνουμένους, ἢ τὰ Νεστορίου κακὰ συνηγοροῦντας. ἵνα δὲ μὴ δοκῶμεν εἶναι φιλόνεικοι, περιπτυξώμεθα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τὴν κοινωνίαν, συγχωροῦντες αὐτῷ, καὶ οἰκονομίας ἕνεκα μὴ ἀκριβολογούμενοι σφόδρα περὶ τῶν μεταγινωσκόντων. οἰκονομίας γὰρ, ὡς ἔφην, δεῖται τὸ πρᾶγμα πολλῆς.

Sancti Patris noſtri Cyrilli Archiepiſcopi Alexandrini ad Maximum Diaconum Antiochenum admonitio.

COgnovi ex dilecto Monacho Paulo pietatem tuam uſque ad hunc diem recuſare communionem religioſiſſimi Epiſcopi Joannis: eò quòd aliqui ſunt in Eccleſia Antiochena, qui vel adhuc cum Neſtorio ſentiunt, vel ſenſerunt quidem, nunc autem ab eo fortaſſe abſtinent. Perpendat igitur æquitas tua, utrùm tamdem, qui dicuntur convenire, palàm atque impudenter Neſtoriana & ſentiant, & cum aliis etiam loquantur: an aliquando quidem cauteriatam habuerint conſcientiam; nunc autem ideò conveniant, quòd ipſos pœnituerit erratorum, quibus ſimul abrepti fuerant; pudeat autem fortaſſe lapſum ſuum fateri. Solet enim ferè tale quiddam iis, qui decepti ſunt, uſuvenire. Quòd ſi illos nunc ad rectam fidem converſos videas, malorum præteritorum memoriam depone. Malumus enim eos videre negantes, quàm defendentes Neſtorii vitia. Ceterùm, ne videamur contentionis cupidi, religioſiſſimi Joannis communionem amplectamur, indulgentes ei, atque ut conveniens in his rebus moderatio teneatur, non nimiùm diligenter in eos, qui reſipiſcunt, inquirentes. Res enim, ut dixi, magnæ eget moderationis.

¶ Corr. Rom.] In eamdem ſententiam ſcribit Joanni Antiocheno Patriarchæ in Epiſtola, quæ habetur tomo 5. act. Concilii Epheſini nuper Ingolſtadii impreſſi his verbis: *Optamus autem, ut omnes, res ſuas agant, neque turbas in Eccleſiis per Chriſti gratiam, Doctorúmque ubilibet agentium prudentiam utcumque jam ſedatas denuò excitent, neque vel ſibi ipſis, vel aliis negotia faceſſant. Ceterùm ſi ſunt, qui à Neſtorio aliquando ſteterunt, nunc verò ex animo reſipiſcentes à nugis illis diſcedere, mutatáque voluntate rectam, inculpatámque fidem complecti cupiunt; eos placidè ſuſcipere oportet, nec cuiquam illorum, præteritorum gratiâ, convicium facere; ne qua ratione anſa quibuſdam præbeatur, ut cunctantiùs ad meliora feſtinent.*

XVI. Idem ad Gennadium Presbyterum, & Archimandritam d. [c. an. 432. *Alexandriæ.*]

d Ead. act. 1. Septimæ Synodi *ex verſione Anaſtaſii.*
e Ivo *in Prologo:* Pann. *in Prologo, c.* 25.

De eodem.

DIſpenſationes e rerum nonnumquam cogunt parùm quidem à debito quoſdam foràs exire, ut majus aliquid lucri faciant. Sicut enim ii, qui mare navigant, tempeſtate urgente, navíque periclitante anxiati quædam exonerant, ut cetera ſalva permaneant; ita & nos cùm non habemus ſalvandorum omnium negotiorum α penitùs certitudinem, deſpicimus ex iis quædam, ne cunctorum patiamur diſpendia β.

¶ Corr. Rom. α *Negotiorum.*] Græcè eſt, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς πράγμασιν, ὅταν μὴ ἐξῇ τὸ λίαν ἀκριβὲς περισώζειν, παρορῶμέν τινα, id eſt, *Sic & nos in negotiis ubi non licet exquiſitiſſimam illam rationem ſervare, deſpicimus quædam.*

β *Diſpendia.*] Omiſit hìc Gratianus ex hac Epiſtola ea referre, quæ ad propoſitam quæſtionem maximè faciunt. Sunt autem hæc, quæ Ivo etiam recitat: *Et hæc ſcribo cognoſcens, quòd Pietas tua triſtetur in ſanctiſſimum, & Dei cultorem, Fratrem, & Comminiſtrum noſtrum Proclum Epiſcopum, eò quòd admiſerit in communionem Ælienſium Hegumenum; quem quidem Eccleſiæ leges, Palæſtinæ Præpoſitum non noverunt,* & infrà. *Igitur ne refugiat Pietas tua ſanctiſſimi, & Deo amiciſſimi Procli Epiſcopi communionem. Una enim fuit cura mihi, & Sanctitati ejus; & diſpenſationis modus nulli Sapientium diſplicuit.* Vocem autem, *Hegumenon*, i. e. Præpoſitum, videtur ſuppleſſe Anaſtaſius, ut exprimeret locutionem Græcam, τὸν τῶν Αἰλιενσίων: aut fortaſſe illam in ſuo codice habuit.

Gratian. „ Utilitatis intuitu: ſicut de filiis virginum vi ra-
„ ptarum, & ſic ad conjugium raptorum applicatarum per-
„ hibetur.

XVII. In Meldensi Concilio *c.* 64. [an. 845. *in Gallia.*]

Utilitatis intuitu quædam in Eccleſia tolerantur.

TAli 45 conjugio generati, Eccleſiaſticis ordinibus non applicentur: niſi fortè eos aut maxima Eccleſiæ utilitas, vel neceſſitas poſtulet; vel evidens meritorum prærogativa commendet.

¶ Pith. 45 *Tali.*] V. C. *de tali.*

Gratian. „ Huic Petrus concordans ait f: *In veritate comperi,*
f *Act.* 10. „ *quia non eſt acceptor perſonarum Deus, &c.* §. 1. Pro
„ eventu etiam rei quædam in Eccleſia tolerantur: ſicut in
„ Decretis ſuis de Laicis ſubitò contra Decreta Canonum or-
„ dinatis Epiſcopis ait

XVIII. Leo I. *Epiſt.* 85. al. 87. *c.* 1. Epiſcopis 46 Africæ. [an. 442. *Româ in Africam.*]

Laicis, qui contra Decreta Canonum ad Epiſcopatum promoventur, ex miſericordia ſuſceptum officium relinquitur.

EXigunt cauſæ α, ut non ſolùm in tales Præſules, ſed etiam in Ordinatorores eorum ultio competens proferatur. Sed circumſtant nos, hinc manſuetudo clementiæ, hinc cenſura Juſtitiæ, ut credamus quædam delicta 47 utcumque toleranda; quædam verò penitùs amputanda. Illos ergo, quorum provectio hoc tantùm reprehenſionis incurrit, quòd ex Laicis ad officium Epiſcopale delecti ſunt, locum ſuum tenere permittimus, non præjudicantes Apoſtolicæ ſedis ſtatutis, nec Beatorum Patrum regulas ſolventes 48: quia remiſſio peccati non dat licentiam delinquendi; nec quod potuit aliqua ratione concedi, fas erit ampliùs impunè committi: ne, quod ad tempus β pia lenitate conceſſimus, juſta poſt hæc ultione plectamus.

¶ Corr. Rom. α *Exigunt cauſæ.*] In ipſa Epiſtola Leonis hæc antecedunt, *Cùm ergo inter vos tantùm valuerint aut ſtudia popularium, aut ambitus ſuperborum, ut non ſolùm Laicos, ſed etiam ſecundarum* (ſic enim rectè legitur in Epiſtolis cum aliis Beati Leonis operibus Coloniæ impreſſis, non *ſecularium*, ut in tomis Conciliorum) *uxorum viros, aut viduarum maritos ad officium cognoſcamus paſtorale provectos; nonne aptiſſimæ exigunt cauſæ, ut Eccleſiæ, in quibus iſta commiſſa, judicio ſeveriore purgentur, & non ſolùm in tales præſules, &c.* Eſt verò Caput hoc multis locis in ſummam redactum, omiſſa narratione delictorum illorum, quibus minimè ſanctiſſimus ille Pontifex ignoſcit.

β *Ne, quod ad tempus.*] Hæc, quæ repetuntur *infrà c. donatum*, ſumpta ſunt ex ſecundo capite ejuſdem Epiſtolæ.

¶ Pith. 46 Epiſcopis.] *Epiſcopis Mauritaniæ Sitifenſis.*
47 *Delicta.*] Deeſt in 2. V. C.
48 *Solventes.*] V. C. *reſolventes.*

XIX. Idem *in ead. Epiſt. c.* 3. [an. 442. *Româ in Africam.*]

Donatiſtæ, & Novatiani, quamvis reprehenſibiliter ordinati, tamen ex neceſſitate tolerantur.

MAximum quoque ex Laico, licèt reprehenſibiliter, ordinatum, tamen ſi Donatiſta jam non eſt, & à ſpiritu ſchiſmaticæ pravitatis alienus, ab Epiſcopali, quam quoquo modo adeptus eſt, non repellamus dignitate: ita ut & ipſe libello ad nos directo g Catholicum ſe eſſe manifeſtet. g *al.* edito.

XX. Idem ibidem *initio* 49 *c.* 3. [an. 442. *Româ in Africam.*]

De eodem.

DOnatum autem Salicinenſem h ex Novatiano cum ſua (ut comperimus) plebe converſum, ita Dominico volumus gregi præſidere, ut libellum fidei ſuæ ad nos meminerit dirigendum: quo & Novatiani dogmatis damnet errorem, & pleniſſimè confiteatur Catholicam veritatem. Quæ enim i nunc certarum remiſimus conſideratione cauſarum, antiquis deinceps cuſtodienda ſunt regulis: ne, quod ad tempus pia lenitate conceſſimus, juſta poſt hæc ultione plectamus.

h *al.* Seminacenſem.
i Ibid. *c.* 2.

¶ Pith. 49 *Initio.*] Abeſt à V. C.

XXI. Idem Januario k Epiſcopo Aquilegienſi, *Epiſt.* 3. [an. 447. *Româ in Venetiam.*] k *al.* Juliano.

Redeuntes ab Hæreſi, poſt publicam profeſſionem, in ſuis Ordinibus recipi poſſunt.

l Idem *Epiſt.* 83. ad Septimium. Anſel. *l.* 12. *c.* 39. Ivo, *p.* 6. *c.* 97. I. *q.* 1. *omnis cujuslibet.*

SAluberrimum enim l, & ſpiritualis medicinæ utilitate pleniſſimum eſt, ut ſive Presbyteri, ſive Diaconi 50, aut cujuslibet ordinis Clerici, qui ſe correctos videri volunt, atque ad Catholicam fidem, quam jampridem amiſerant, rursùm reverti ambiunt; priùs errores ſuos, & ipſos autores errorum damnari à ſe ſine ambiguitate fateantur: ut ſenſibus pravis etiam peremptis nulla ſperandi ſuperſit occaſio, ne 51 ullum membrum talium poſſit ſocietate violari: cùm per omnia illis profeſſio propria cœperit obviare. Circa quos etiam illam Canonum conſtitutionem præcipimus cuſtodiri, ut in magno habeant beneficio, ſi adempta ſibi omni ſpe promotionis, in quo inveniuntur ordine, ſtabilitate perpetua maneant; ſi tamen iterata tinctione non fuerint maculati.

¶ Pith. 50 *Diaconi.*] Addunt 2. V. C. *vel Subdiaconi.*
51 *Ne.*] 2. V. C. *nec.*

XXII. *Item* ex Concilio Martini Papæ, *c.* 36. m [c. an. 572. *in Hiſpania.*]

m In Capitulis Martini Bracar.

Ab Hæreſi redeuntes, Hæreſim, & ejus autores publicè deteſtentur.

SI quis Epiſcopus, ſive alicujus Epiſcopi Presbyter, aut Diaconus in alicujus Hæreſis opinionem offenderit, & ob hanc cauſam fuerit excommunicatus; nullus Epiſcopus eum in communionem recipiat, niſi priùs in communi Concilio, porrecto fidei ſuæ libello, ſatisfaciat omnibus, & ita liberam ſuam teneat purgationem. Hoc idem & de fidelibus Laicis ſit decretum, ſi in aliqua Hæreſis opinione fuerint nominati.

Ecce quibus de cauſis quædam in Eccleſia tolerantur, “ Gratian.
quæ eiſdem ceſſantibus pia ſeveritate vindicantur. Quando “ 5. *Pars.*
autem toleranda ſint, quando reſecanda, diſtinguit dicens “

XXIII. Gelasius Papa I. Epiſcopis per Lucaniam, *Epiſt.* 1. *c.* 11. [an. 494. *Româ in Lucaniam.*]